

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. O. D.**, bytom V., *zastúpeného JUDr. J. S., advokátom so sídlom I.*, proti žalovaným označeným ako: **1/ Obvodný úrad v Košiciach**, Komenského 52, Košice, **2/ Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR**, Špitálska 4, 6B, Bratislava, **3/ Slovenská republika - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR**, Špitálska 4, 6B, Bratislava, o „určenie práva vstúpiť do štátnej služby dňom 04. mája 2004 a náhradu funkčného platu a náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom“, vo veci na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6S/56/2011, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci **je dôvodný**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) predložil dňa 13. mája 2011 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky vec vedenú pod sp. zn. 6S/56/2011 z dôvodu nesúhlasu s postúpením veci uznesením Okresného súdu Košice I z 18. februára 2011, kde bola vec vedená pod sp. zn. 24C/144/2004 (§ 104a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej aj „OSP“).

Svoj nesúhlas krajský súd odôvodnil tým, že žalobcom uplatnený, neurčite formulovaný nárok na náhradu škody (č. 1. 1-2, 71-74) a ďalšie nároky v súvislosti s výberovým konaním jednoznačne podliehajú procesnému režimu všeobecného súdnictva (§ 7 ods. 1 OSP). Zdôraznil, že vo veci nebolo vydané žiadne rozhodnutie orgánu verejnej správy a neboli

naplnené ani podmienky pre postup podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 250t, § 250v OSP).

Okresný súd Košice I uznesenie z 18. februára 2011, č. k. 24C/144/2004-82 odôvodnil poukazom na § 103 OSP a následne § 246 ods. 1 OSP, § 246a ods. 1 OSP a § 250d ods. 2 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodovanie sporov o vecnej príslušnosti (§ 104a ods. 3 OSP) preskúmal spis vo veci predloženej mu Krajským súdom v Košiciach a dospel k záveru, že postúpenie veci tomuto súdu nebolo namieste, respektíve bolo založené na neúplnom posúdení predmetu sporu.

Právomoc súdov v občianskoprávnom konaní upravuje Občiansky súdny poriadok v § 7, pričom v zmysle:

- odseku 1 v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávnych, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány, v zmysle
- odseku 2 v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon (§ 7 ods. 3 OSP).

Občiansky súdny poriadok tak v prvých dvoch ustanoveniach § 7 vymedzuje dva typy občianskoprávnych konaní, a to všeobecné občianskoprávne konanie, v ktorom sa prejednávajú veci uvedené v § 7 ods. 1 OSP, a veci patriace správnomu súdnictvu, t. j. veci podľa § 7 ods. 2 OSP, konanie v ktorom je upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Určujúcim pre režim procesného postupu súdu je teda charakter vzťahu, ktorý je predmetom konania.

V predmetnej veci sú účastníkmi konania fyzická osoba na strane žalobcu a orgány verejnej správy (Obvodný úrad v Košiciach a Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR) na strane žalovaných. Žalobou došlou okresnému súdu 08. júla 2004 sa žalobca domáhal určenia, že má právo na základe dosiahnutých výsledkov vo výberovom konaní VK 2004/25/800 vstúpiť do stálej štátnej služby ako odborný radca – vo funkcii vedúceho živnostenského podnikania na Obvodnom úrade Košice - okolie, odbor živnostenského podnikania, a že toto jeho právo bolo porušené nesprávnym a diskriminačným úradným postupom žalovaných 1/ a 2/, a uloženia povinnosti žalovanému 3/ zaplatiť náhradu škody za nesprávny úradný postup žalovaných 1/ a 2/ v sume funkčného platu v danej funkcii od 04. mája 2004 až do doby, kedy mu bude umožnené riadne vykonávať túto funkciu. Žalobný návrh b) na výzvu súdu z 03. novembra 2005 (č. 1. 34) následne špecifikoval tak, že doplnil sumu požadovaného funkčného platu 21.550 Sk mesačne (celkovú škodu k 18. novembru 2005 vyčíslil na 398.675 Sk) a dátum nástupu do stálej štátnej služby v tejto funkcii od 04. mája 2004.

Každé podanie, ktoré je adresované súdu, musí spĺňať kritériá správnosti, úplnosti a zrozumiteľnosti. Základnou požiadavkou na formu a obsah podania je, aby podanie malo náležitosti predpísané zákonom, ak zákon takéto náležitosti upravuje a vyžaduje. Príkladom sú náležitosti žaloby, návrhu na vydanie predbežného opatrenia, odvolania. Ak podanie nemá predpísané osobitné náležitosti, potom sa jeho správnosť, úplnosť a zrozumiteľnosť posudzuje podľa konkrétnych okolností veci, ktorej sa podanie týka a v súlade s minimálnym štandardom náležitostí každého podania tak, ako sú uvedené v § 42 ods. 3. Pri týchto podaniach sa skúma predovšetkým ich úplnosť a zrozumiteľnosť ako vlastností písomného prejavu zameraného na určitý účel v súdnom konaní.

Z vyššie uvedeného žalobného petitu nie je jednoznačne zrejmé, či cieľom žaloby bolo vydanie rozsudku podľa § 80 písm. c/ (určovací rozsudok) a § 80 písm. b/ OSP (náhrada škody), alebo či sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu správneho orgánu v zmysle § 244 a nasl. OSP. Túto nejasnosť je povinný odstrániť ten súd, na ktorý žaloba napadla, v tomto prípade Okresný súd Košice I.

Podľa § 43 ods. 1 OSP sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Poučovacia povinnosť súdu v občianskom súdnom konaní je formou právnej pomoci v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Poučenie sa poskytuje účastníkom (ich zástupcom, ak nie sú advokátmi) vrátane vedľajších účastníkov (§ 93 ods. 4 OSP).

Ustanovenie § 43 OSP zakotvuje osobitnú poučovaciu povinnosť súdu, a to výzvu účastníkovi, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní formou uznesenia spolu s uvedením, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Poučenie o návrhu na rozhodnutie vo veci samej by mal vychádzať z toho, že petit musí vyjadrovať to, akého práva sa navrhovateľ domáha voči odporcovi a aká povinnosť odporcu zodpovedá tomuto právu navrhovateľa.

Poučenie o oprave alebo doplnení podania, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania, sa v zásade rozlišuje podľa toho, či ide o

- upresnenie základného programu konania, ktorý je vyjadrený v žalobnej žiadosti, v návrhu na rozhodnutie odvolacieho alebo dovolacieho súdu alebo v inom návrhu na začatie konania podľa Občianskeho súdneho poriadku (konanie o obnove, správne súdnictvo, iný typ verejného súdnictva, atď.),
- opravu alebo doplnenie údajov o účastníkoch konania,
- splnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti alebo
- opravu a doplnenie inej náležitosti predpísanej zákonom.

Výzva k odstráneniu väd podania musí obsahovať aj údaje o tom, v čom je podanie nesprávne či neúplné, a poučenie, ako má byť opravené alebo doplnené. Súd splní poučovaciu povinnosť uloženú mu v § 43 ods. 1 OSP iba v prípade, že účastníka konkrétne poučí, ako je treba opravu vykonať. Účastníkovi treba dať také poučenie, aké zodpovedá jeho úrovni.

V prejednávanvej veci je upresnenie žalobného návrhu rozhodujúce tiež z hľadiska režimu konania. **Len na základe jednoznačného zistenia, čoho sa žalobca vo veci domáha možno určiť režim konania (všeobecné občianskoprávne konanie alebo konanie v správnom súdnictve) a následne aj vecnej príslušnosti (§ 9 ods. 1 OSP, § 246 OSP).**

Je preto namieste nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci Okresným súdom Košice I., pretože okresný súd vydal uznesenie podľa § 104a ods. 2 OSP predčasne a bez toho, aby záver o nedostatku svojej vecnej príslušnosti mohol jednoznačne vyvodit' zo žaloby žalobcu, respektíve z výsledkov dovtedajšieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež poukazuje na nedostatočné odôvodnenie uznesenia o postúpení veci Krajskému súdu v Košiciach. Hoci proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa opravný prostriedok, odôvodnenie by malo stále spĺňať požiadavku jasnosti a zrozumiteľnosti a malo by účastníkovi konania poskytnúť dostatočný podklad pre porozumenie postupu súdu vo veci.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nesúhlas krajského súdu je dôvodný a vec v tomto okamihu konania patrí do vecnej príslušnosti okresného súdu, na ktorý napadla. Tento, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, je pre ďalšie konania v prvom rade povinný vyzvať žalobcu podľa § 43 OSP a zistiť nad akúkoľvek pochybnosť, čoho sa domáha tak, aby bolo možné urobiť jednoznačný záver o tom, či ide o vec všeobecného súdnictva, alebo o vec správneho súdnictva. Len na základe tohto poznatku je možné určiť vecnú príslušnosť súdov.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. mája 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková